

[Εἰς τὴν τρίτην σελίδα καὶ καθέτως ἐπ' αὐτὴν]

- 3^η X. 1 ἀπεκρίθη 500: γρόσια εἰς τὸ κοινὸν
2 τῆς ἀγίας τοῦ χω μεγά:

Verso

- 1^η X. 1 Τῷ πανιερωτάτῳ καὶ θεοπροβλήτῳ μητροπολίτῃ τῆς ἀγιωτάτης μητρο-
2 πόλεως κυζίκου καὶ καὶ ἀγαπίῳ σεβασμιωτάτῳ μοι γέροντι προσκυνητικῶς
3 εἰς βασιλεύονταν

¹ (ισπανικὸς κηρόδος μετὰ βούλλας)

84

Γράμμα δωρεᾶς

1784, Σεπτεμβρίου 5

‘Ο Κυζίκου Ἀγάπιος δηλοῦ, ὅτι ἀφίνει καὶ καταλείπει τὰ εἰς Σίφνον ἀποσταλέντα πράγματά του εἰς τὸν ἀνεψιόν του Νικόλαον, ἵνα τὰ ἔχῃ ως κύριος, οὐδενὸς ἄλλου συγ-

γενοῦς δικαιουμένου νὰ προβάλῃ ἀξιώσεις ἐπ' αὐτῶν, καὶ δυνάμενος ἐφ' ὅσον καὶ καθ' ὅσον θέλει καὶ ἐπιθυμεῖ, νὰ δώσῃ μέρος αὐτῶν εἰς τὴν ἀδελφήν του Μαρίαν. Εἰς ἔνδειξιν δὲ συνετάχθη τὸ παρὸν ἐνυπόγραφον καὶ ἐνσφράγιστον ἐπιβεβαιωτήριον γράμμα, ὅπερ παρεδόθη εἰς τὸν ἀνεψιὸν αὐτοῦ Νικόλαον.

‘Ο ἀνεψιὸς τοῦ Ἀγαπίου Νικόλαος εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἀντωνίου, ὁ γνωστὸς καὶ ὡς τζελεπῆς Νικολάκης (50, 59, 66, 73). Ἐκ τοῦ παρόντος πληροφορούμενθα, ὅτι οὗτος εἶχε καὶ ἀδελφὴν ὄνοματι Μαρίαν, περὶ ἣς ὅμως οὐδὲν ἔτερον γνωρίζω.

‘Ο συντάκτης χαρακτηρίζει τὸ ἔγγραφον ὡς ἐπιβεβαιωτήριον γράμμα (στίχ. 7). Διότι βεβαιοῖ ὅτι ἀφίνει καὶ καταλείπει τὰ πράγματα εἰς τὸν ἀνεψιόν του Νικολάκην, ἵνα τὰ ἔχῃ ὡς ἴδια. Χαρακτηριστικὸν δὲ εἶναι ὅτι τὸν ἀποκαθιστᾶ πληρεξούσιον οἰκοκύρην (στίχ. 3 - 4) ἥτοι ὁ Ἀγάπιος παρέχει τὴν ἐντολὴν καὶ πληρεξουσιότητα εἰς τὸν ἀνεψιὸν αὐτοῦ Νικόλαον, ὅπως ἐπιληφθῇ τῆς κυριότητος αὐτῶν ἦ, ἄλλως, ὁ Νικόλαος καθίσταται κύριος τῶν πραγμάτων τοῦ Ἀγαπίου κατ' ἐντολὴν τούτου. Οἰκοκύρης σημαίνει «κύριος». Παρὰ ταῦτα δὲν νομίζω ὅτι τὸ ἔγγραφον ἀποτελεῖ ἐπικύρωσιν γενομένης δωρεᾶς, ἥτις ἐπομένως εἶχε συσταθῆ προφορικῶς. Διότι, ἂν τοῦτο ἀπετέλει, δὲν θὰ ἐγίνετο χρῆσις ἐνεστῶτος ἐν στίχῳ 3 (ἀφίνομεν καὶ καταλείπομεν . . . ἀποκαθιστῶντες αὐτὸν πληρεξούσιον οἰκοκύρην: στίχ. 3 - 4) ἀλλ' ἀορίστου. Φρονῶ, τούναντίον, ὅτι εἶναι τοῦτο δωρητήριον καὶ ὅτι ἐπομένως ὀλόκληρος ἡ πρότασις ἀπὸ στίχ. 6 - 8 πρέπει νὰ ληφθῇ ὡς ἔνιαία καὶ ἔχουσα μίαν σημασίαν. ἥτοι ὅτι ἐγένετο τὸ παρὸν ἐπιβεβαιωτικὸν τῆς συντελουμένης δωρεᾶς γράμμα, τουτέστι τὸ δωρητήριον ὅπερ παραδίδεται εἰς ἔνδειξιν τῷ ἀνεψιῷ ἡμῶν νικολάῳ (στίχ. 8). Τοῦτο ἀποδεικνύει ὅτι ἡ δωρεὰ κατηρτίζετο κατὰ τὸ δίκαιον τῆς Σίφνου ἄλλὰ καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅπου συντάσσεται τὸ παρόν, ἔγγραφος. Ἀλλως τε ὡς μαρτυρεῖ τὸ Κεφ. Γ' τῶν γραπτῶν ἐθίμων Θήρας καὶ Ἀνάφης τοῦ ἔτους 1797 (Λ, ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ, Συλλογὴ τοπικῶν τῆς Ἑλλάδος συνηθειῶν, Ἀθῆναι 1856, σελ. 154 = ΖΕΠΩΝ, *Jus graecoromanum*, 8, Ἀθῆναι 1931, σελ. 508), τὰ δωρητήρια ἐκαλοῦντο γράμματα χαρισμάτων, ἐξ οὖ προκύπτει ὅτι διὰ τὴν ἐγκυρότητα τῶν χαρισμάτων ἀπητοῦντο γράμματα, ἥτοι ἔγγραφον. Χαρακτηριστικὴ δὲ εἶναι ἡ σύμπτωσις τοῦ ὅρου γράμματα τῶν ἐθίμων, μὲ τὸ ὅμοιον τοῦ παρόντος, σημαίνοντος ἐπίσης ἔγγραφον. Φαίνεται ὅτι ἔγγραφον ἐπὶ Τουρκοκρατίας μόνον ἐν Ἀνδρῷ καὶ Ἱσως καὶ ἐν Νάξῳ δὲν ἀπητεῖτο. Βλέπε ΖΕΠΩΝ, ἐνθ' ἀνωτ., σελ. 475.

Νομίζω ὅτι ἡ δωρεὰ εἶναι ὑπὸ ὅρον. Οὗτος συνίσταται εἰς τὸ νὰ μὴ δώσῃ ὁ Νικόλαος ἐκ τῶν ἐπίπλων εἰς τινα ἄλλον πλὴν τῆς ἀδελφῆς του Μαρίας. Ἀλλὰ καὶ τὸ τελευταῖον τοῦτο ἔξαρτάται ἐκ τῆς αὐθαιρέτου αὐτοῦ βουλήσεως, τῆς ἀδελφῆς του Μαρίας μὴ δυναμένης νὰ προβάλῃ ἀξιώσεις ἐπὶ τῶν πραγμάτων.

Τὸ ἔγγραφον πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐπίσημον, ἐφ' ὅσον ἔχει συνταχθῆ ὑπὸ μητροπολίτου καὶ φέρει καὶ τὴν σφραγῖδά του. Τὸ κείμενον ἔγραφη δι' ἄλλης γραφίδος, ἔθεσε

δὲ ὑπ' αὐτὸ τὴν ὑπογραφήν του ὁ Ἱερός, ὅστις ἄλλως τε εἶχε διαφόρους γραμματικοὺς κατὰ καιροὺς παρ' αὐτῷ (94, στή. 35). Διὰ τοίης χειρὸς ἐγράφη τὸ Verso. Κατὰ πᾶσαν δὲ πιθανότητα, διὰ χειρὸς αὐτοῦ τούτου τοῦ δωρεοδόχου, τοῦ Νικολάου. Ἐγράφη δέ, καθ' ἄρτιος ἀναφέρεται, ἔνα καὶ πλέον μῆνα μετὰ τὴν σύνταξιν καὶ ὑπογραφὴν τοῦ κειμένου.

1 ὡς τοῦ παρόντος ἐνυπογράφου, καὶ ἐνσφραγίστου ἀποδεικτικοῦ ἡμ(ῶν) γράμματος δηλο-

2 ποιοῦμεν, ὅπι τὰ ἄπερ ἔχομεν εἰς σίφνον σταλέντα πράγματα, αὐτὰ ταῦτα

3 ἀφίνομεν καὶ καταλείπομεν τῷ ἀνεψιῷ ἡμῶν νικολάῳ ἀποκαθιστῶντες πληρε-

4 ξούσιον οἰκοκύρην ἐκείνων, μηδενὸς ἄλλον συγγενοῦς ἐραυτιονμέρουν ἢ ἀντιλέγοντος αὐτόν,

5 εἰμὴ μόνον, ἐὰν οἰκειοθελῶς, καὶ αὐθαιρέτω γράμμη θελήσῃ δοῦται τ(ῶν) πραγμάτων)

6 ἐκείν(ῶν) καὶ τῇ αὐταδέλφῃ αὐτοῦ μαρίᾳ. ὅθεν καὶ εἰς ἐνδειξιν ἐγένετο

7 καὶ τὸ παρὸν ἡμ(ῶν) ἐνυπόγραφον, καὶ ἐ(ν)σφραγίστον ἐπιβεβαιωτήριον γράμμα,

8 καὶ ἐδόθη τῷ ἀνεψιῷ ἡμῶν νικολάῳ

9 , αψιδῇ σεπτεμβρίου ε

2^η X. 10 ὡς δ Κυζίκον Ἱερός βεβαιοῖ :

Verso

3^η X. 1 γράμμα διὰ τὰ πράγματα δποῦ

3 ἔχω εἰς σίφνον ἀψιδῷ δικτωβρῷ

$\langle \frac{\mu}{\beta} \rangle$

85

Κοινὴ χρεωστικὴ ὁμολογία Σίφνου

Φύλλον χάρτου

1784, Δεκεμβρίου 2

0,330×0,230

Σίφνος

Ἴερεῖς, προεστῶτες, ἐπίτροποι, οἰκοκύρηδες καὶ ὅλος ὁ κοινὸς λαὸς τῆς νήσου Σίφνου ὁμολογοῦν διὰ τοῦ παρόντος ὅτι ἔλαβον παρὰ τοῦ ἀγίου Κυζίκου Ἱεροπάρη δάνειον διὰ τὸ κοινὸν τῆς Σίφνου ἐκ πέντε πουγγίων ὑπὸ τοὺς ἀκολούθους ὅρους.

